

Arrest

nr. 171 501 van 7 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 februari 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 16 februari 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 april 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 15 juli 2015 en op 12 januari 2016.

1.3. Op 29 februari 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een minderjarige Somali, die de Somalische nationaliteit bezit, behoort tot de clan Ashraf en afkomstig is uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle).

Te Qalimow groeide u op en woonde u uw hele leven. U ging er naar school en kende er nooit problemen. In 2013 zou uw vader vermoord zijn door leden van Al Shabaab, omdat hij politieagent was te Balcad, al weet u hierover niets meer te vertellen. In de loop van 2014 zou u zelf, net als andere jongeren in het dorp, beginnen werken zijn voor Tawakal, een organisatie die zich bezighield met vaccinatie campagnes in uw dorp/regio. Eind 2014, begin 2015 zou u samen met twee andere jongeren, M.(...) en Y.(...), door leden van Al Shabaab aangemaand zijn om met jullie werk te stoppen. Jullie zouden hier evenwel niet op ingegaan zijn. Twee dagen later zou Al Shabaab M.(...) A.(...), die voor Tawakal de leiding had over de vaccinatie campagne in uw dorp/regio, vermoord hebben. Ook na haar dood zouden jullie verder gewerkt hebben. Ongeveer twee weken later, met name op 9 januari 2015, zouden leden van Al Shabaab u en de twee jongeren met wie u samenwerkte, M.(...) en Y.(...), meegenomen hebben. Ze zouden jullie net buiten het dorp opgesloten hebben met als doel jullie te rekruteren. Na 25 dagen zouden jullie evenwel het plan opgevat hebben om 's nachts te ontsnappen. Hierbij werd M.(...) gedood en raakte Y.(...) gewond. Uiteindelijk zouden jullie Qalimow terug bereikt hebben, waarna uw moeder en haar familie zouden beslist hebben dat u maar beter het land kon verlaten. Uiteindelijk reisde u via Balcad, Lasanood, Borame, naar Djibouti. Aldaar zou u ongeveer een week na uw vertrek uit Qalimow het vliegtuig richting België genomen hebben, alwaar u 16 februari 2015 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u noch op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch op het Commissariaat-generaal enig document neer. Uw voogd legde wel een artikel neer ivm polio in Somalië. Na afloop van uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal legde uw voogd ook nog een brief neer, waarin ze aangeeft dat u het Commissariaat-generaal nog schriftelijk van verdere informatie zal voorzien aangaande uw herkomst uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle).

B. Motivering

Na grondig onderzoek dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust, zelfs indien hij nog minderjarig is, de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal (Gehoorsverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 1-2; 6). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw geografische kennis over uw regio van herkomst, het dorp Qalimow, en onmiddellijke omgeving, te wensen overlaat en dat u mbt recente gebeurtenissen in uw regio allesbehalve overtuigende verklaringen wist af te leggen, waardoor het dus niet geloofwaardig is dat u (recent) afkomstig bent uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle). Dit alles doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit (Centraal- en Zuid) Somalië.

Zo wist u heel wat dorpen op te sommen die in de omgeving van het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle) liggen (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 6-7), maar had u niet het minste idee waar deze dorpen juist lagen. Gevraagd welk dorp aan de rivier ligt indien men van Qalimow richting rivier gaat, gaf u aan dat dit Mahaday is, terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat het dichtstbijzijnde dorp aan de rivier Xawadley is. Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal herhaalde u dat Mahaday er wel is, dat u niet juist weet waar, maar dat Mahaday onder Balcad valt (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 11-12), terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Mahaday een stad is die ten noorden van de stad Jowhar is gelegen (district Jowhar, provincie Middle Shabelle). Gevraagd of u Xawadley kende, stelde u er van gehoord te hebben, maar wist u het niet liggen. U had zelf geen idee of er een (zand)weg van Qalimow richting rivier loopt (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 21). Dit doet des te meer doet verbazen daar u Xawadley als eerste dorp noemde toen u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dezelfde vraag werd gesteld (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, p. 11). Echter, ook tijdens dit tweede gehoor bleek u Xawadley niet te kunnen situeren en kende u geen van de dorpen die langs de zandweg van Qalimow naar Xawadley liggen (met name Cali Gaboow en Docoley) (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 11-12).

Verder kende u de dorpen Xandulow en Sheikh Ahmed Gabale niet, ondanks deze net naast Qalimow gelegen zijn, had u geen idee welke wegen er samenkomen in het dorp Garsale, dat iets ten noorden van Qalimow is gelegen langs de hoofdweg tussen Balcad en Jowhar, en wist u niet hoe u van Qalimow naar het nabijgelegen Sarsaare gaat (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 21-22; Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, p. 12). Dat u dit alles niet weet omdat u er nooit geweest zou zijn, (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 21), is in deze geen afdoende verklaring, te meer u tevens stelde dat de weg die door Qalimow loopt in de ene richting naar Mogadishu gaat en in de andere richting naar het erg verafgelegen Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 7), en ook zaken over de verder afgelegen steden Jowhar en Balcad wist te vertellen, waar u evenmin zou geweest zijn.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u maar weinig doorleefde verklaringen wist af te leggen mbt de overstromingen die de voorbije jaren in uw district zouden plaats gevonden hebben, alsook mbt de impact die deze overstromingen op het dagelijkse leven zouden gehad hebben (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 13-16). Voorts beweerde u verkeerdelijk dat de stad Jowhar eerder zou bevrijd zijn door Amisom en regeringstroepen dan de stad Balcad en stelde u geen weet te hebben van aanzienlijke confrontaties/ gevechten in de omgeving van Qalimow (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 16-17), hetgeen allesbehalve strookt met de informatie waarvoor het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt immers dat Amisom en regeringstroepen geleidelijk aan vanuit Mogadishu in noordelijke richting oprukten, dat de stad Balcad reeds in juni 2012 bevrijd werd, terwijl Al Shabaab pas in december 2012 uit de stad Jowhar verdreven werden, en dat er in 2012 en 2013 in de buurt van Qalimow geregeld gevechten werd, daar Amisom en regeringstroepen een basis in de buurt zouden gehad hebben. Uiteindelijk stelde u ook dat M.(...) D.(...) lange tijd de macht had voor Al Shabaab, hetgeen geenszins strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en had u geen idee wie de district commissioner van Balcad was sinds de Somalische overheid er opnieuw de macht had (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 17-19).

Tot slot dient vermeld te worden dat er ook andere elementen zijn die er op wijzen dat u niet (recent) afkomstig bent uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle). Zo bleek uit uw verklaringen dat uw familieleden mogelijks niet meer in Qalimow verblijven, daar ze na uw vertrek, en dat van uw broer S.(...), naar Yemen zouden gegaan zijn (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 3-4). Uw vrouw, F.(...) B.(...) A.(...), met wie u in januari 2015 huwde, zou zich dan weer in Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland), bevinden gezien ze daar studeert aan de universiteit (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 11; Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 4-5). Verder verklaarde u dat de weg die door Qalimow loopt in de ene richting naar Mogadishu gaat en in de andere richting naar Bosaso (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 7), hetgeen een ietwat bevreemdende verklaring is gelet op de afstand tussen Qalimow en Bosaso enerzijds, en het feit dat u Qalimow/Balcad nooit eerder zou verlaten hebben (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 5-8). Ook gaf u nog aan dat u op reis ondermeer in Lasanood (in de noordelijk gelegen provincie Sool), Borame (in de noordelijk gelegen provincie Sool (Somaliland)) en Djibouti zou geweest zijn (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 5-6); en stelde u Somalië in februari 2015 uiteindelijk via Djibouti te hebben verlaten, alwaar u ongeveer een week na uw vertrek het vliegtuig richting België zou genomen hebben (Verklaring DVZ, 16 april 2015, p.

10), hetgeen een vrij ongebruikelijke reisroute is voor iemand die van Centraal en-of Zuid Somalië vertrekt. Dit te meer Al Shabaab, voor wie u beweerde te vluchten, zich nog veel meer in de provincies ten Noorden van Qalimow, Balcad (Middle Shabelle) bevindt en in veel mindere mate in zuidelijke richting, richting Mogadishu (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 12; Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, p. 10).

Volledigheidshalve dient aan dit alles nog toegevoegd te worden dat er op Facebook een profiel werd teruggevonden op naam van M.(...) F.(...) A.(...), waarop de vlag van Somaliland terug te vinden is; en dat tevens een Facebook profiel, op naam van R.(...) J.(...) D.(...) Š.(...), werd teruggevonden dat duidelijk aan u toebehoort, en aanwijzingen bevat dat u uit het district Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) zou afkomstig zijn. Zo vermeldt dit profiel ondermeer dat u aan de Bosaso Public Secondary School zou gestudeerd hebben en zijn vele personen met wie u op Facebook bevriend bent én op foto's te zien bent – waaronder K.(...) C.(...) B.(...), M.(...) W.(...), Y.(...) M.(...) E.(...) B.(...), Y.(...) S.(...) L.(...) – afkomstig uit het district Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) en/of andere districten in Somaliland/Puntland.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens beide gehoren op de zetel van het Commissariaat-generaal dd. 15 juni 2015 en op 12 januari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Verder werd er beklemtoond dat indien u het Commissariaat-generaal niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 1-2; 6). In de loop van het gehoor op 12 januari 2016 werd u zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er omwille van bovenstaande redenen allesbehalve geloof kon worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit en (recente) herkomst uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle) (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 20-21). Er werd voorts – net als aan het begin van uw eerste gehoor (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 1-2; 6) – benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig zou zijn en/of dat u een tijd in een derde land zou verbleven hebben op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het Commissariaat-generaal de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 20-21). U volharde echter en bleef herhalen dat u van Centraal- en Zuid-Somalië, en meer bepaald uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle), afkomstig bent, en dat u er tot februari 2015 woonachtig zou geweest zijn (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 20-21).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle), en over de Somalische nationaliteit te beschikken. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er immers evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven en de nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia, en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

De documenten die uw voogd neerlegde, alsook de brief die ze na afloop van uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal neerlegde, vormen evenmin afdoende bewijs van uw beweerde herkomst uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle) en/of uw Somalische nationaliteit. Daarenboven dient hier nog aan toegevoegd te worden dat u, ondanks uw belofte dit te zullen doen,

vervolgens naliert om het Commissariaat-generaal nog van verdere informatie te voorzien aangaande uw beweerdde herkomst uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle).

Volledigheidshalve dient aan dit alles worden toegevoegd dat indien u wel aannemelijk had gemaakt (recent) afkomstig te zijn uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle), quod non, er hoe dan ook geen geloof kan gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven, daar u niet aannemelijk wist te maken dat u daadwerkelijk voor de organisatie Tawakal werkte en de verklaringen die u tijdens uw beide gehoren op het Commissariaat-generaal aflegde mbt uw asielmotieven op verschillende punten intern tegenstrijdig zijn. Zo wist u maar weinig informatie aangaande de organisatie Tawakal te geven, had u geen idee sinds wanneer ze reeds campagnes in uw dorp/regio organiseerde, en stelde u aanvankelijk dat u ongeveer in de 7de à 8ste maand van 2014 voor deze organisatie begon te werken, voor ongeveer twee weken per maand, en dat u drie maanden voor uw vertrek met uw studies zou gestopt zijn (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 5-6; 14-16), terwijl u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf dat u tot de dag dat Al Shabaab u meenam 's ochtends naar school zou gegaan zijn (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 6-7). Verder beweerde u dat u en twee andere jongeren, met wie u samenwerkte, Y.(...) en M.(...), op een bepaald moment door leden van Al Shabaab bedreigd werden, dat twee dagen later, M.(...) A.(...), die voor Tawakal de leiding had over de vaccinatie campagne in uw dorp/regio, vermoord werd, en dat u, Y.(...) en M.(...), twee weken later door leden van Al Shabaab werden meegenomen (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 16-17); terwijl u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal niet meer leek te weten wat de naam was van de twee andere jongeren met wie u samenwerkte en later werd meegenomen, welk incident wanneer had plaatsgevonden, en aanvankelijk aangaf dat M.(...) A.(...) gewoon in elkaar geslagen zou geweest zijn (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 7-9). Bijgevolg acht het Commissariaat-generaal het dan ook weinig aannemelijk dat u destijds, begin 2015 door leden van Al Shabaab zou meegenomen en mishandeld zijn, omwille van uw werk voor/bij voornoemde organisatie, en dat deze feiten uw vluchtaanleiding zouden uitmaken.

Uit dit alles moet dan ook geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u over de Somalische nationaliteit beschikt, en dat u heel uw leven in het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle) gewoond hebt. Hierdoor kan ook aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof gehecht worden. Gezien u het Commissariaat-generaal volledig in het ongewisse laat over uw werkelijke nationaliteit en herkomst, en evenmin een aanwijzing gaf van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land, kan u bijgevolg de vluchtelingenstatus niet toegekend worden en kan u geen aanspraak maken op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve merkt het Commissariaat-generaal wel op dat het gelet op bovenstaande vaststellingen, en de informatie op uw Facebook profiel, aanwijzingen heeft dat u mogelijks uit het district Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) afkomstig bent. Mocht dit daadwerkelijk het geval zijn, dient wat u betreft niet de veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Somalië beoordeeld te worden, maar deze in Puntland.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland" dd. 15 juli 2015) blijkt dat de situatie in de delen van Puntland die onder de controle van de overheid staan stabiel is dan in Zuid- en Centraal-Somalië. De uitzonderingen zijn delen van het kustgebied en het Galgala-gebergte. Al-Shabaab Northeast (ASNE) is in 2014 opnieuw actiever geworden in Puntland. De strijdkrachten van Puntland lanceren in 2014 en opnieuw in 2015 meermaals een offensief om ASNE uit hun basissen in het Galgala-gebergte te verdrijven. In het Galgala-gebergte zijn er meerdere gevechten tussen de strijdkrachten van Puntland en ASNE. ASNE voerde het aantal aanslagen met IED's op. De aanslagen van ASNE, en soms ook onbekende gewapende mannen, zijn in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, meestal politie of leger, en één aanslag is gericht tegen een voertuig van de VN. Het aantal burgers dat hierbij gedood of verwond wordt, blijft beperkt. Er zijn in 2015 ook enkele doelgerichte moorden in Puntland, bijvoorbeeld op een parlements lid of op twee personen die ASNE beschuldigt van samenwerking met de overheid. Er doet zich ook geweld tussen personen van verschillende clans voor, waarbij er soms ook enkele doden vallen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er actueel in Puntland geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een summiere poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

2.2. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

Bij aangetekend schrijven van 23 juni 2016 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: een geboorteakte, een schoolrapport en een enveloppe van DHL.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde Somalische nationaliteit. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zijn geografische kennis over zijn regio van herkomst, het dorp Qalimow, en de onmiddellijke omgeving te wensen over laat, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ii) hij met betrekking tot recente gebeurtenissen in zijn regio allesbehalve overtuigende verklaringen wist af te leggen, hij in het bijzonder maar weinig doorleefde verklaringen wist af te leggen met betrekking tot de overstromingen die de voorbije jaren in zijn district zouden plaats gevonden hebben, alsook met betrekking tot de impact die deze overstromingen op het dagelijkse leven zouden gehad hebben, hij verkeerdelijk beweerde dat de stad Jowhar eerder zou bevrijd zijn door Amisom en regeringstroepen dan de stad Balcad en hij stelde geen weet te hebben van aanzienlijke confrontaties/gevechten in de omgeving van Qalimow, hetgeen allesbehalve strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, ook zijn bewering dat M.D. lange tijd de macht had voor Al Shabaab geenszins strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en hij geen idee heeft wie de district commissioner van Balcad was sinds de Somalische overheid er opnieuw de macht had, (iii) uit zijn verklaringen blijkt dat zijn familieleden mogelijks niet meer in Qalimow verblijven daar ze na zijn vertrek en dat van zijn broer S. naar Yemen zouden gegaan zijn en dat zijn vrouw zich in Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) zou bevinden, waar ze studeert aan de universiteit, hetgeen er andermaal op wijst dat hij niet (recent) afkomstig is uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle) (iv) zijn reisroute vrij ongebruikelijk is voor iemand die van Centraal en/of Zuid Somalië vertrekt daar Al Shabaab, voor wie hij beweerde te vluchten, zich nog veel meer in de provincies ten Noorden van Qalimow bevindt en in veel mindere mate in zuidelijke richting, richting Mogadishu, (v) zijn facebookprofiel aanwijzingen bevat dat hij uit het district Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) zou afkomstig zijn, (vi) het feit dat hij zijn verklaringen in de Somalische taal heeft afgelegd geen afdoende bewijs vormt van zijn beweerde Somalische nationaliteit omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia en (vii) de documenten die zijn voogd neerlegde evenmin afdoende bewijs vormen van zijn beweerde herkomst uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle) en/of zijn Somalische nationaliteit. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal dat, indien verzoeker wel aannemelijk had gemaakt (recent) afkomstig te zijn uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle), *quod non*, hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen asielmotieven daar hij niet aannemelijk wist te maken dat hij daadwerkelijk voor de organisatie Tawakal werkte en de verklaringen die hij tijdens zijn beide gehoren aflegde met betrekking tot zijn asielmotieven op verschillende punten intern tegenstrijdig zijn, zoals omstandig wordt uiteengezet, zodat het weinig aannemelijk is dat hij begin 2015 door leden van Al Shabaab zou meegenomen en mishandeld zijn omwille van zijn werk voor/bij voornoemde organisatie en dat deze feiten zijn vluchtaanleiding zouden uitmaken. Aangezien er aanwijzingen zijn dat verzoeker mogelijks uit

het district Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) zou afkomstig zijn, wordt tot slot de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld. De commissaris-generaal besluit na grondige analyse van de beschikbare informatie dat er actueel in Puntland geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 februari 2016 (CG nr. 1511200), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit (Centraal- en Zuid) Somalië en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.6.1. Immers, waar verzoeker opwerpt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening houdt met zijn zeer jeugdige leeftijd bij de beoordeling van zijn asielaanvraag, kan hij niet worden gevolgd. Zo wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht opgemerkt als volgt: *“Op een asielzoeker rust, zelfs indien hij nog minderjarig is, de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. (...)”* In de bestreden beslissing wordt voorts uitgebreid en op concrete wijze uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde Somalische nationaliteit en zijn voorgehouden herkomst uit het dorp Qalimow, district Balcad, provincie Middle Shabelle. Hierbij werd rekening gehouden met verzoekers profiel en de kennis die van hem als zeventienjarige – bezwaarlijk een kind zoals wordt gesteld in het verzoekschrift – mag worden verwacht.

In de mate verzoeker volhardt wel degelijk van Qalimow afkomstig te zijn en betoogt dat hij naar zijn beste kunnen zoveel mogelijk heeft trachten te vertellen over zijn leefomgeving en de rondom gelegen dorpen die hij zich nog herinnerde, dat hij nooit in deze dorpen geweest is en deze enkel bij naam kent zodat het dan ook niet vreemd is dat hij de exacte ligging van deze dorpen niet kent, dat hij naar zijn beste mogelijkheden heeft getracht om zoveel mogelijk informatie omtrent zijn leefomgeving te geven, dat hij evenwel nog een kind is waardoor het niet vreemd is dat hij niet veel van de politiek, omgeving, enz. kent en dat de informatie die hij tijdens zijn gehoor heeft gegeven aantoonde dat hij wel degelijk van Somalië en het dorp Qalimow afkomstig is, slaagt hij er voorts niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt als volgt: *“Zo wist u heel wat dorpen op te sommen die in de omgeving van het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle) liggen (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 6-7), maar had u niet het minste idee waar deze dorpen juist lagen. Gevraagd welk dorp aan de rivier ligt indien men van Qalimow richting rivier gaat, gaf u aan dat dit Mahaday is, terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat het dichtstbijzijnde dorp aan de rivier Xawadley is. Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal herhaalde u dat Mahaday er wel is, dat u niet juist weet waar, maar dat Mahaday onder Balcad valt (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 11-12), terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Mahaday een stad is die ten noorden van de stad Jowhar is gelegen (district Jowhar, provincie Middle Shabelle). Gevraagd of u Xawadley kende, stelde u*

er van gehoord te hebben, maar wist u het niet liggen. U had zelf geen idee of er een (zand)weg van Qalimow richting rivier loopt (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 21). Dit doet des te meer doet verbazen daar u Xawadley als eerste dorp noemde toen u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dezelfde vraag werd gesteld (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, p. 11). Echter, ook tijdens dit tweede gehoor bleek u Xawadley niet te kunnen situeren en kende u geen van de dorpen die langs de zandweg van Qalimow naar Xawadley liggen (met name Cali Gaboow en Docoley) (Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, pp. 11-12).

Verder kende u de dorpen Xandulow en Sheikh Ahmed Gabale niet, ondanks deze net naast Qalimow gelegen zijn, had u geen idee welke wegen er samenkomen in het dorp Garsale, dat iets ten noorden van Qalimow is gelegen langs de hoofdweg tussen Balcad en Jowhar, en wist u niet hoe u van Qalimow naar het nabijgelegen Sarsaare gaat (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, pp. 21-22; Gehoorverslag CGVS, 12 januari 2016, p. 12). Dat u dit alles niet weet omdat u er nooit geweest zou zijn, (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 21), is in deze geen afdoende verklaring, te meer u tevens stelde dat de weg die door Qalimow loopt in de ene richting naar Mogadishu gaat en in de andere richting naar het erg verafgelegen Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) (Gehoorverslag CGVS, 15 juni 2015, p. 7), en ook zaken over de verder afgelegen steden Jowhar en Balcad wist te vertellen, waar u evenmin zou geweest zijn." Gelet op deze vaststellingen oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoekers geografische kennis over zijn regio van herkomst allesbehalve overtuigend is. Immers, verzoeker slaagt er weliswaar in een veelheid aan dorpen in de omgeving van het dorp Qalimow op te sommen, doch wanneer dit in detail werd bevraagd en er dieper ingegaan werd op de door hem genoemde plaatsnamen, valt op dat hij geenszins een goede kennis had over de ligging van deze dorpen. De vraag rijst overigens hoe verzoeker de door hem genoemde dorpen kent indien hij, zoals hij beweert, nooit in deze plaatsen is geweest. Nog opmerkelijker in dit verband is dat verzoeker wél zaken over de verder afgelegen steden Jowhar en Balcad wist te vertellen. Deze kennis is des te meer opvallend aangezien verzoeker in deze steden evenmin zou zijn geweest, en staat in schril contrast met zijn gebrekkige kennis over de dorpen in de onmiddellijke nabijheid van zijn dorp Qalimow. Het gegeven dat verzoeker dergelijke kennis wél weet voort te brengen maar onwetend blijkt wat betreft de dorpen in de onmiddellijke omgeving van het dorp waar hij zijn hele leven zou hebben verbleven, wijst naar het oordeel van de Raad dan ook enkel op een gebrekkig ingestudeerde kennis.

2.6.2. Verzoeker gaat met zijn betoog overigens volledig voorbij aan de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing waar wordt opgemerkt dat (i) hij met betrekking tot recente gebeurtenissen in zijn regio allesbehalve overtuigende verklaringen wist af te leggen, hij in het bijzonder maar weinig doorleefde verklaringen wist af te leggen met betrekking tot de overstromingen die de voorbije jaren in zijn district zouden plaats gevonden hebben, alsook met betrekking tot de impact die deze overstromingen op het dagelijkse leven zouden gehad hebben, hij verkeerdelijk beweerde dat de stad Jowhar eerder zou bevrijd zijn door Amisom en regeringstroepen dan de stad Balcad en hij stelde geen weet te hebben van aanzienlijke confrontaties/gevechten in de omgeving van Qalimow, hetgeen allesbehalve strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, ook zijn bewering dat M.D. lange tijd de macht had voor Al Shabaab geenszins strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en hij geen idee heeft wie de district commissioner van Balcad was sinds de Somalische overheid er opnieuw de macht had, (ii) uit zijn verklaringen blijkt dat zijn familieleden mogelijks niet meer in Qalimow verblijven daar ze na zijn vertrek en dat van zijn broer S. naar Yemen zouden gegaan zijn en dat zijn vrouw zich in Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) zou bevinden, waar ze studeert aan de universiteit, hetgeen er andermaal op wijst dat hij niet (recent) afkomstig is uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle), (iii) zijn reisroute vrij ongebruikelijk is voor iemand die van Centraal en/of Zuid Somalië vertrekt daar Al Shabaab, voor wie hij beweerde te vluchten, zich nog veel meer in de provincies ten Noorden van Qalimow bevindt en in veel mindere mate in zuidelijke richting, richting Mogadishu en (iv) zijn facebookprofiel aanwijzingen bevat dat hij uit het district Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) zou afkomstig zijn. Ook deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen tot het besluit dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit en zijn beweerde herkomst uit het dorp Qalimow in het district Balcad van de provincie Middle Shabelle niet aannemelijk maakt, blijven derhalve staande en worden door de Raad overgenomen.

2.6.3. Evenmin voert verzoeker enig verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal correct uiteenzet dat (i) het feit dat hij zijn verklaringen in de Somalische taal heeft afgelegd geen afdoende bewijs vormt van zijn beweerde Somalische nationaliteit omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia, (ii) de documenten die zijn voogd

neerlegde evenmin afdoende bewijs vormen van zijn beweerde herkomst uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle) en/of zijn Somalische nationaliteit, (iii) indien hij wel aannemelijk had gemaakt (recent) afkomstig te zijn uit het dorp Qalimow (district Balcad, provincie Middle Shabelle), *quod non*, hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen asielmotieven daar hij niet aannemelijk wist te maken dat hij daadwerkelijk voor de organisatie Tawakal werkte en de verklaringen die hij tijdens zijn beide gehoren aflegde met betrekking tot zijn asielmotieven op verschillende punten intern tegenstrijdig zijn, zodat het weinig aannemelijk is dat hij begin 2015 door leden van Al Shabaab zou meegenomen en mishandeld zijn omwille van zijn werk voor/bij voornoemde organisatie en dat deze feiten zijn vluchtaanleiding zouden uitmaken en (iv) aangezien er aanwijzingen zijn dat verzoeker mogelijks uit het district Bosaso, in de provincie Bari (in Puntland) zou afkomstig zijn, de veiligheidssituatie in Puntland dient te worden beoordeeld en uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat er actueel in Puntland geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Het geheel van de vaststellingen en overwegingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijven dan ook onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6.4. Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het minimaliseren van de vaststellingen van de bestreden beslissing en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.6.5. Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit (Centraal- en Zuid) Somalië waardoor hij evenmin aantoonbaar dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het

risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

2.6.6. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard om de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Zo is het logo van de 'local government of Jahwar' bovenaan de 'originele' geboorteakte duidelijk een slechte kopie, wat meteen ernstige twijfels doet rijzen bij de authenticiteit van dit document. Ook het schoolrapport betreft een duidelijke kleurenkopie waarop verzoekers foto werd aangebracht. Het is de Raad overigens niet duidelijk waarom niet alleen het Somalische Ministerie van Onderwijs doch tevens het Ministerie van Buitenlandse Zaken een dergelijk schoolrapport zou authenticeren. Hoe dan ook, aan voorgelegde documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerm minst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. De enveloppe van DHL, waaruit blijkt dat voormelde stukken aan verzoeker werden opgestuurd vanuit Mogadishu, is verder niet dienstig voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot twee maal toe werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en door zijn voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS